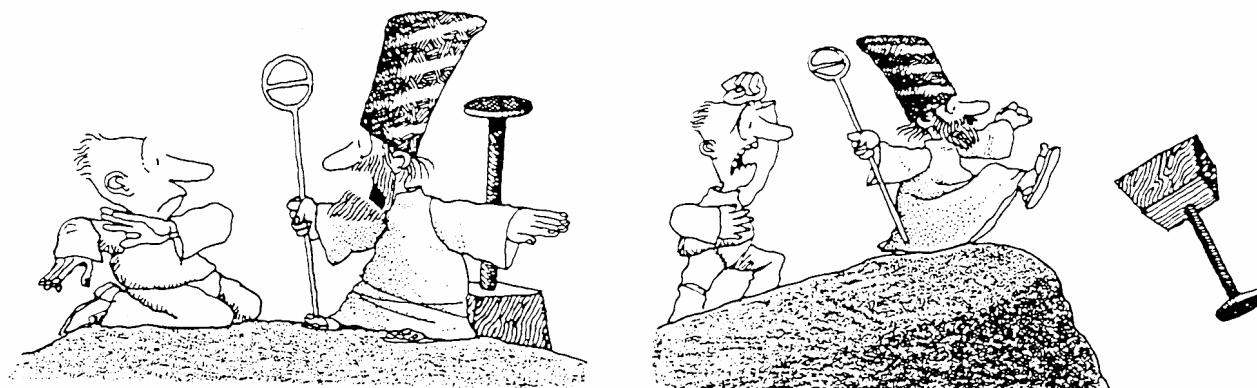
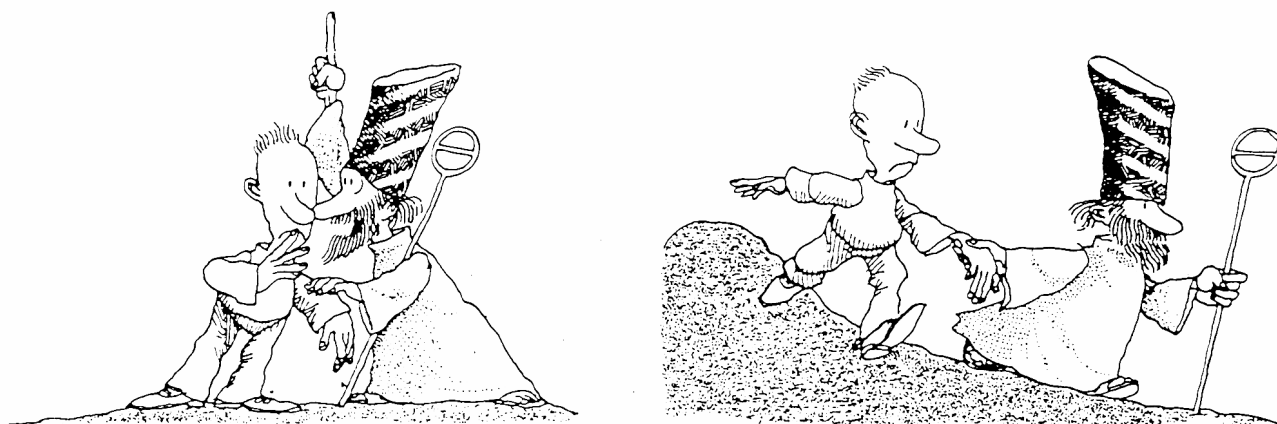

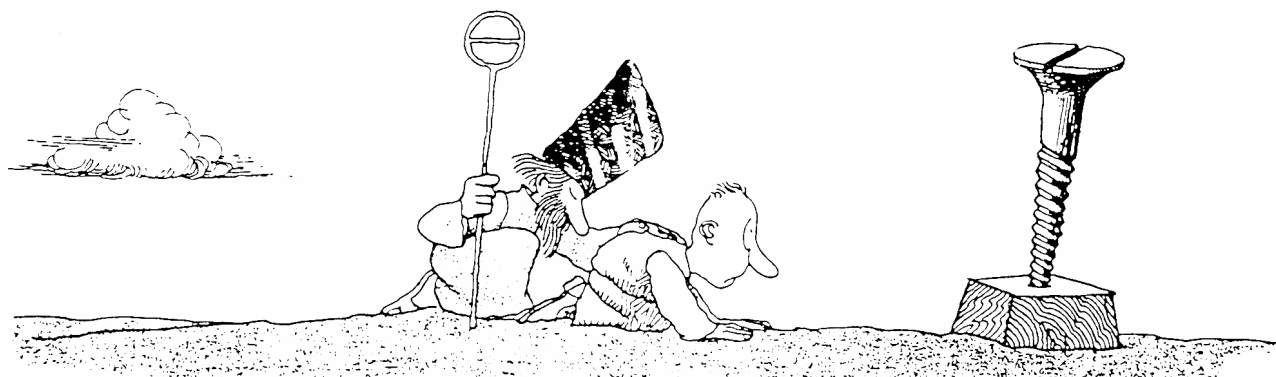
Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ

ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΕΧΘΡΟΣ

ΚΑΘΕ " ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ " ΙΔΕΟΛΟΓΙΑΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΕΕΡΕΙ !

ΑΝΟΙΞΤΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΑΣ

Ισως και να υπάρχουν ακόμα ελεύθεροι λαοί κάπου, αδέρφια, αλλά όχι ανάμεσά μας : εδώ υπάρχουν κράτη. Το κράτος ; Τι είναι αυτό ; Ε , λοιπόν , ανοίξτε τώρα τ'αυτιά σας , γιατί θα σας μιλήσουμε για τον θάνατο των λαών.

Το κράτος είναι το πιο παγερό απ'όλα τα παγερά κτήνη. Ακόμα και το ψέμα του είναι ψυχρό , κι αυτό το ψέμα σταλάζει απ'τα χείλη του : "Εγώ , το κράτος , είμαι ο λαός". Το κράτος ψεύδεται σε όλες τις γλώσσες του "καλού" και του "κακού". Και κάθε του λέξη είναι μια εξαπάτηση. Και κάθε του πράξη είναι μια κλοπή.Καθε τι πάνω του είναι επίπλαστο. Δαγκώνει με κλειμένα δόντια. Ακόμα και η κοιλιά του είναι ψεύτικη.

Το κράτος είναι ενα προϊόν της κοινωνίας σε μια ορισμένη βαθμίδα της εξέλιξής της. Είναι η ομολογία οτι αυτή η κοινωνία μπερδεύτηκε σε μια άλυτη αντίφαση με τον εαυτό της. Επειδή το κράτος γεννήθηκε απ'την ανάγκη να χαλινawaγούνται οι ταξικές αντιθέσεις ,επειδή όμως ταυτόχρονα γεννήθηκε μέσα στην σύγκρουση αυτών των τάξεων , είναι κατα κανόνα όργανο της πιο ισχυρής , οικονομικά κυρίαρχης τάξης ,που με την βοήθειά του γίνεται και πολιτικά κυρίαρχη τάξη. Ετσι αποκτάει νέα μέσα για την καθυπόταξη και εκμετάλλευση των δούλων της. Το κράτος αποσκοπεί με την επόπτευσή του ,τον έλεγχό του , την στοργική φροντίδα του ,την αστυνομική του βαρβαρότητα , να υποτάξει κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα στους κανόνες του , να αποικιοποιήσει κάθε στιγμή της καθημερινής ζωής. Και θεωρεί αυτή την καταπίεση σαν καθήκον του , γιατί του επιβάλλεται απ'το ένστικτο της αυτοσυντήρησής του.

Το σύμπλεγμα της κρατικής οργάνωσης και των καπιταλιστικών συνθηκών διαχείρισης της φύσης και χειραγώγησης της ανθρώπινης ζωτικότητας αναπτύσσεται σαν ένα παράσιτο εις βάρος των ανθρώπων αλλά και χάρη στην υποτακτική στάση που αυτοί τηρούν απέναντί του. Τρέφεται απο την δουλικότητά τους και ισχυροποιείται καθώς αφομοιώνονται μέσα στο σύστημά του. Δείτε μονάχα πώς γοητεύει αυτούς τους παρα πολλούς ! Πώς τους καταβροχθίζει και τους μασουλάει και τους ξαναμασουλάει ! Ναι , ένας θάνατος για τους πολλούς έχει επινοηθεί εδώ , ένας θάνατος που δοξάζεται σαν να'ταν η ζωή. Αλήθεια , μια εγκάρδια προσφορά σ'όλους τους κήρυκες του θανάτου. Εδώ όλοι πίνουν δηλητήριο , όλοι χάνουν τον εαυτό τους και την ατομικότητά τους. Εδώ όλοι αργά αυτοκτονούν κι αυτό το λένε ζωή. Εδώ πεθαίνουν νυσταγμένοι οι τελευταίοι εραστές. Εδώ όλα τα μεγάλα συναισθήματα σαπίζουν. Εδώ μόνο τα μικρά , στεγνά αισθήματα μπορούν να κροταλίσουν. Εδώ οι άνθρωποι εκφυλίζονται σε υπηκόους και τα όντα υποβιβάζονται σε εμπορεύματα.

Κοιτάξτε μονάχα αυτούς τους καταπιεσμένους ανθρώπους ! Τσαλαβουτούν σ'αυτό τον βούρκο του συμβιβασμού , της υποταγής , της εμπορευματικής οικονομίας και του γενικευμένου διαχωρισμού. Αποκαλούν την κατάντια τους πολιτισμό. Και όλα γίνονται αρρώστια και κακομοιριά.

Κοιτάξτε όλους αυτούς τους υποδουλωμένους ανθρώπους ! Επιβιώνουν σαν απλά γρανάζια στην μηχανή της παραγωγής,της διανομής και της κατανάλωσης αστραφτερων σκουπιδιών που σερβίρονται σαν αγαθά. Ιδρώνουν αλυσσοδεμένοι στον τροχό της μισθωτής σκλαβιάς. Χασμουριούνται καθηλωμένοι μπροστά στις τηλεοράσεις τους. Είναι αναγκασμένοι να κατοικούν όλοι σ'ένα και μοναδικό χώρο : το ίδιο μουντό κύκλωμα κατοικιών , γραφείων , αυτοκινητοδρόμων ,θερέτρων και αεροδρομίων , πάντα πανομοιότυπων , όπου κι αν βρεθεί κανείς. Είναι υποχρεωμένοι να αγοράζουν εμπορεύματα και τους έχουν φέρει στο σημείο να μην μπορούν να διατηρήσουν επαφή με οτιδήποτε δεν είναι εμπόρευμα. Καθώς ολόκληρη η οργάνωση της διανομής των "αγαθών" είναι συνδεδεμένη με την οργάνωση της παραγωγής και του κράτους ,τους ροκανίζουν ανενόχλητα το μερίδιο που τους αναλογεί ,τόσο σε τροφή όσο και σε χώρο , ποσοτικά και ποιοτικά.

Κοιτάξτε για λίγο αυτούς τους προβατοποιημένους ανθρώπους ! Είναι όλοι τους άρρωστοι , ξερνούν την χολή τους κι αυτό το λένε εφημερίδα. Δεν βλέπετε τις ψυχές να κρέμονται σαν βρώμικα , μαλθακά κουρέλια ; Και φτιάχνουν ειδήσεις με τα κουρέλια αυτά ! Δεν ακούσατε οτι το πνεύμα γίνεται εδώ πέρα πολιτικάντικο παιχνίδι με τα λόγια ; Ξερνά απο μέσα του όλων των ειδών τα αποπλύματα του λόγου. Και το ίδιο φτιάχνουν εφημερίδες κι εκπομπές μ'αυτά τα ξεράσματα.

Κοιτάξτε μονάχα όλους αυτούς τους αποχανωμένους ανθρώπους ! Ολη η "ζωή" τους εκδηλώνεται σαν μια τεράστια συσσώρευση θεαμάτων. Υπνοβατούν μέσα στον ψευδο-κοσμο της παθητικής παρατήρησης εγκλωβισμένοι σε κοινωνικούς ρόλους και καλούπια συμπεριφοράς. Οι κοινωνικές σχέσεις τους μεσολαβούνται απο εικόνες. Πασχίζουν όλοι να μοιάσουν στους πρωταγωνιστές των διαφημίσεων. Το θέαμα είναι ο ήλιος που δεν δύνει ποτέ σ'αυτή την αυτοκρατορία της σύγχρονης παθητικότητας. Καλύπτει όλη την επιφάνεια του κόσμου και κολυμπά απεριόριστα μέσα στην ίδια του την δόξα.

Κοιτάξτε μονάχα αυτούς τους διαχωρισμένους , εξοτρεμένους ανθρώπους ! Αποκτούν ιδιοκτησίες και γίνονται φτωχότεροι μ'αυτές. Ποθούν την εξουσία και ιδιαίτερα τον μοχλό της εξουσίας που είναι το πολύ χρήμα. Κοιτάξτε πώς σκαρφαλώνουν αυτοί οι ευλύγιστοι πίθηκοι ! Σκαρφαλώνουν ο ένας πάνω στον άλλο , κι έτσι βουλιάζουν στην λάσπη και στην άβυσσο. Καταβροχθίζουν ο ένας τον άλλο και δεν ξέρουν προς τα πού πηγαίνουν. Συκοφαντούν ο ένας τον άλλο και δεν ξέρουν γιατί. Κροταλίζουν τους τενεκέδες τους και κουδουνίζουν το χρυσάφι τους. Είναι παγωμένοι και αποζητούν ζεστασιά σε αποστειρωμένα μαγαζιά και απονευρωμένες σχέσεις. Όλοι τους παλεύουν να φτάσουν τον θρόνο του αστικού και μικροαστικού βολέματος. Είναι μια τρέλα που τους κατέχει -λες και η ευτυχία κάθεται ποτέ πάνω σε θρόνο ! Συχνά σκατένιοι άνθρωποι στρογγυλοκάθονται στους θρόνους - και συχνά οι θρόνοι στηρίζονται πάνω στα σκατά το ίδιο !

Κοιτάξτε λοιπόν όλους αυτούς τους υποταγμένους ανθρώπους ! Πρόκειται για μισθωτούς φουκαράδες που περνιούνται για ιδιοκτήτες , για παραμυθιασμένους αδαείς που περνιούνται για μορφωμένους , για νεκρούς που νομίζουν οτι ψηφίζουν.

Και πόσο σκληρά τους φέρθηκε ο τρόπος παραγωγής ! Απο εξέλιξη σε παραγωγή , έχουν χάσει και τα λίγα που είχαν και κέρδισαν αυτά που κανείς δεν θα ήθελε. Συγκεντρώνουν τις αθλιότητες και τις ταπεινώσεις όλων των εκμεταλεωτικών συστημάτων του παρελθόντος και το μόνο που αγνοούν απ'αυτά είναι η εξέγερση. Μοιάζουν πολύ με σκλάβους , γιατί στοιβάζονται μαζικά μέσα σε κτίρια άθλια , ανθυγιεινά και καταθλιπτικά. Διατρέφονται άσχημα , με τροφή μολυσμένη και άγευστη . Νοσηλεύονται υπο άθλιες συνθήκες όταν προσβάλλονται απο αρρώστιες που συνεχώς υποτροπιάζουν. Βρίσκονται υπο συνεχή και ταπεινωτική επιτήρηση και συντηρούνται μέσα στον εκσυγχρονισμένο αναλαβητισμό και τις θεαματικές δεισιδαιμονίες , που ανταποκρίνονται στα συμφέροντα των αφεντικών τους. Ξεριζώθηκαν , βρέθηκαν μακριά απ'τις επαρχίες ή τις γειτονιές τους , σ'ένα καινούργιο και εχθρικό τοπίο , σύμφωνα με τις συγκεντρωτικές τάσεις της σύγχρονης βιομηχανίας. Δεν είναι παρα νούμερα σε γραφικές παραστάσεις σχεδιασμένες απο ηλίθιους.

Πεθαίνουν σωρηδόν στους δρόμους , σε κάθε επιδημία γρίπης , σε κάθε κύμα καύσωνα , σε κάθε λάθος εκείνων που νοθεύουν τα τρόφιμά τους , σε κάθε τεχνική καινοτομία που είναι επικερδής για τους πολυάριθμους εργολάβους ενός σκληρού του οποίου αυτοί είναι τα πρώτα θύματα. Οι μαρτυρικές συνθήκες της ύπαρξής τους επιφέρουν τον σωματικό , διανοητικό και ψυχικό εκφυλισμό τους. Τους μιλάνε πάντα σαν σε υπάκουα παιδιά στα οποία αρκεί να πεις "πρέπει" και αυτά αμέσως υποτάσσονται. Κυρίως όμως τους αντιμετωπίζουν σαν ηλίθια παιδιά , μπροστά στα οποία ψελλίζουν και παραληρούν δεκάδες πατερναλιστικές εξειδικεύσεις , που αυτοσχεδιάστηκαν την προηγούμενη , κάνοντάς τους να δεχτούν οτιδήποτε , λέγοντάς το όπως να'ναι , και , μάλιστα , την επόμενη το εντελώς αντίθετο.

Διαχωρισμένοι μεταξύ τους εξαιτίας της γενικής απώλειας κάθε γλώσσας που να ανταποκρίνεται στα γεγονότα , απώλειας που τους απαγορεύει και τον παραμικρό διάλογο. Διαχωρισμένοι εξαιτίας του αδιάκοπου και διαρκώς οξυνόμενου ανταγωνισμού τους μέσα στην επιδεικτική κατανάλωση του κενού. Διαχωρισμένοι ακόμα και απ'τα ίδια τα παιδιά τους , την μόνη , μέχρι πρόσφατα , ιδιοκτησία όσων δεν έχουν τίποτα. Τους αφαιρούν , απο πολύ νωρίς , τον έλεγχο των παιδιών τους , που είναι ήδη αντίπαλοί τους , που δεν ακούνε πια καθόλου τις αβασάνιστες γνώμες των γονιών τους και περιγελούν την παταγώδη τους αποτυχία. Που περιφρονούν , κι όχι άδικα , την καταγωγή τους και αισθάνονται πολύ περισσότερο παιδιά του κυρίαρχου θεάματος , παρα εκείνων των υποτακτικών του οι οποίοι τα γέννησαν τυχαία. Πίσω απ'το προσωπείο της προσποιητής αγγαλιάσης , σ'αυτά τα ζευγάρια , όπως και ανάμεσα σ'αυτά και τα παιδιά τους , δεν ανταλλάσσονται παρα βλέμματα μίσους.

Όλοι τους είναι πνευματικά ενουχισμένοι , στερημένοι απο την παιδικότητά τους , θαμμένοι ζωντανοί στα πέτρινα φέρετρα των νέων στεγαστικών προγραμμάτων , στα ασφυκτικά σχολεία , στις ολοκαινουργιες κουζίνες και κρεβατοκάμαρες , τις γεμάτες χαριτωμένα έπιπλα αγορασμένα επι πιστώσει. Καθένας τους κρύβει μέσα του κι απο έναν μπάτσο. Το είδωλο που προσκυνούν , αυτό το παγερό κτήνος , μυρίζει απαίσια. Όλοι τους , όλοι αυτοί οι ειδωλολάτρες , μυρίζουν απαίσια , παρ'όλα τα αποσμητικά και τις κολώνιες τους. Και κανένας δεν βρίσκεται ολότελα έξω απ'αυτό το κοπάδι. Όλοι βουλιάζουμε στον ίδιο μολυσμένο βούρφο.

Αδέρφια μας , θέλετε λοιπόν να πνιγείτε μέσα σ'αυτές τις αναθυμιάσεις που βγάζουν απο πάνω τους , μέσα σ'αυτούς τους πειθαρχημένους βηματισμούς , μέσα σ'αυτό το ναρκωτικό θέαμα ; **Καλύτερα να σπάσετε το παράθυρο και να πηδήξετε έξω στον καθαρό αέρα !**

Η ανθρωπινότητα μπορεί να αναπτυχθεί μόνο σε συνθήκες απόλυτης ρήξης με την υπάρχουσα κοινωνική δομή , σαν ένα μαύρο λουλούδι που υψώνει την ολοκληρωτική άρνησή του ενάντια σε μια απάνθρωπη ψευδο-ζωή , καθώς ανθίζει γεμάτο αυθάδεια πάνω στο ψυχρό τσιμέντο. Μια ελεύθερη ζωή εξακολουθεί ακόμα να υπάρχει για τις μεγάλες ψυχές. Στ'αλήθεια , αυτός που κατέχει λίγα , πολύ λιγότερο κατέχεται - ας είναι ευλογημένη έτσι τούτη η σεμνή φτώχεια !

Ας γίνουμε λοιπόν τρελαμένα και γελαστά παιδιά , που ηδονιστικά θα διαλύσουν τους τοίχους της κοινωνίας , δημιουργώντας για τους εαυτούς μας θαυμαστές και καταπληκτικές ζωές . Όταν οι πράξεις εξέγερσης ενός αριθμού ατόμων συμπίπτουν και μπορούν να ενωθούν , τότε αυτά τα άτομα μπορούν συνειδητά να δράσουν απο κοινού. Καθένας μπορεί να βρει χώρο για να εκφράσει ελεύθερα την ζωτικότητα του και να αυτοπραγματωθεί μέσα στις εκρήξεις της μαζικής εξεγερτικής βίας ή και μέσα απο μια πρωτοβουλιακή δράση,ατομική ή συλλογική. Εκεί βρίσκονται οι σπόροι μιας επανάστασης που θα μας απελευθερώσει ως μοναδικά άγρια άτομα με ελεύθερο πνεύμα . **Θα πρέπει να υπάρξει μια άγρια επανάσταση !**

Μόνο εκεί όπου ο κόσμος του κράτους , του εμπορεύματος και του θεάματος γίνεται θρύψαλα , μπορεί να αναπνεύσει ελεύθερα ο άνθρωπος που δεν είναι περισευούμενος. Μονάχα εκεί μπορεί ν'αρχίσει το τραγούδι του ολοκληρωμένου ανθρώπου , η μοναδική και ανατρεπτική μελωδία της αυτοοργάνωσης , της αλληλεγγύης , της επικοινωνίας , της συμμετοχής και της χαριστικότητας , το αέναο παιχνίδι της απελευθερωμένης δημιουργικότητας. Μονάχα εκεί όπου τα άτομα είναι άμεσα συνδεδεμένα με την καθολική ιστορία , μονάχα εκεί όπου ο διάλογος έχει οπλιστεί για να επιβάλλει θριαμβευτικά τους όρους του.

Εκει όπου η κοινωνία του θεάματος καταρέει μέσα στις εορταστικές φλόγες της συνεχούς εξέγερσης - κοιτάζτε εκεί , αδέρφια : δεν τα βλέπετε ; Εκεί υψώνονται τα ουράνια τόξα και οι γέφυρες της αληθινής ζωής !

ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗ ΑΝΥΠΑΚΟΗ ΤΩΡΑ !

ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΤΕ ΤΟΝ ΧΑΟΤΙΚΟ ΣΤΡΑΤΟ !

ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΘΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΑΝΤΟΥ ΜΟΝΟ ΕΡΕΙΠΙΑ

εργαστηρι ανατρεπτικων πειραματισμων

(Αυτό το κείμενο προήλθε απο την συρραφή και δημιουργική μεταστροφή αποσπασμάτων των F. Nietzsche , G . Debord , F . Engels , M . Stirner , U . Meinhof , F . Faun κ . α . . Το κομικ της πρώτης σελίδας είναι του Quino ενώ το κομικ της τέταρτης σελίδας του Skip Williamson)

“Η ένταξη ενός ως τα τότε ανυπότακτου και αδιαμόρφωτου πληθυσμού σε μια στέρεη μορφή, όπως άρχισε με μια πράξη βίας, μόνο με δυνατός πράξεις βίας οδηγήθηκε σ’ένα τέλος - το αρχαιότερο κράτος έκανε την εμφάνισή του σαν μια φοβερή τυραννία, σαν ένας συντριπτικός και ανενδοίαστος μηχανισμός (και αυτή η καταπιεστική φύση του διατηρήθηκε ακέραιη ως τις μέρες μας, παρ’όλες τις μεταμορφώσεις του τέρατος). Χρησιμοποίησα την λέξη “κράτος”: είναι αυτονόητο τί εννοώ μ’αυτό -οποιαδήποτε αγέλη στο αρπακτικά ζώα, μια κλίκα εξουσιαστών και καταπιεστών, που πολεμικά οργανωμένοι και με οργανωτική δύναμη βυθίζουν αδιάστακτα τα φοβερά νύχια τους πάνω σ’ένα πληθυσμό που μπορεί αριθμητικά να είναι κατα πολύ μεγαλύτερος, μα που είναι ακόμα άμορφος, ακόμα νομαδικός. Μ’αυτό τον τρόπο αρχίζει να διαμορφώνεται το κράτος πάνω στην Γη: νομίζω ότι ξόφλησε πια οριστικά εκείνη η φαντασιοπληξία που πίστευε ότι το κράτος είχε αρχίσει ως ένα “συμβόλαιο”. (...) Εκείνα τα φοβερά προχώματα με τα οποία προστατεύτηκε η κρατική οργάνωση απ’τα παλιά ένστικτα της ελευθερίας-οι ποινές και οι ηθικοί κανόνες ανήκουν κυρίως σ’αυτά τα προχώματα-είχαν ως αποτέλεσμα όλα εκείνα τα ένστικτα του άγριου, ελευθερουπεριπλανώμενου ανθρώπου να στραφούν εναντίον του ίδιου του ανθρώπου.”

(F.Nietzsche διασκευασμένος)

“ΜΑ ΚΑΝΕ ΛΙΓΗ ΥΠΟΜΟΝΗ ΚΑΙ Ο ΚΑΙΡΟΣ Θ’ ΑΛΛΑΞΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΤΑΜΑΥΡΟ ΠΟΥΛΙ ΘΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΣΠΑΡΑΞΕΙ”

(EX-HUMANS)

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΟΛΙΚΗ ΑΠΟΝΕΚΡΩΣΗ
ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΤΗΤΑΣ
ΝΑ ΑΝΤΙΤΑΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΖΩΝΤΑΝΗ
ΟΛΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

ΣΠΑΣΕ - ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΕ - ΚΑΨΕ - ΕΚΦΡΑΣΟΥ - ΚΛΕΨΕ
ΑΓΑΠΑ - ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕ - ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕ